

talte bidrag med angivelse af, hvilken lønmodtager, som bidraget dækker (min fremhævning).

Endvidere har societetet anført, at der ofte indbetales et samlet pensionsbidrag, hvoraf kun en del er bidragspligtigt. Det skulle være vanskeligt at foretage en sådan opdeling.

Hertil bemærkes, at afgrænsningen af bidragspligt går efter, om indbetalingen er fradragsberettiget eller ikke. Jeg forstår ikke umiddelbart, at forsikringselskabet ikke som hovedregel har oplysning om, hvorvidt en indbetaling kan henføres til en ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I, der vedrører de fradragsberettigede ordninger, eller en ordning omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II og II A (ikkefradragsberettigede ordninger). Dette fremgår af forsikringspoli-erne.

Societetet har endelig ønsket en nedsættelse af loftet for realrenteafgiftssatsen svarende til selskabsskatteprocenten.

Regeringen har i forslaget til skatteomlægning ikke foreslået en nedsættelse af selskabsskatteprocenten. Societetets ønske vedrører derfor ikke lovforslaget.

Baggrunden for den høje realrenteafgift, der kan forudses i de kommende år, er, at pensionsopsparingen i gennemsnit opnår en forrentning, der ligger langt over den aktuelle markedsrente. Når forrentningen i pensionsformuerne i løbet af nogle år har tilpasset sig det lavere renteniveau, der er at forvente i fremtiden, vil realrenteafgiftssatsen automatisk falde.

Den kommende konvertering af kontantlån vil i øvrigt fremskynde en nedsættelse af afgiftssatsen, jf. herom nedenfor.

Regeringen finder derfor ikke, at der er behov for at ændre reglerne for fastsættelse af realrenteafgiftssatsen i forbindelse med skatteomlægningen, men det kan eventuelt i anden sammenhæng på et senere tidspunkt overvejes, om der er behov for at foretage ændringer af realrenteafgiftsloven.

Realrenteafgift og kursgevinster

Societetet har anført, at ekstraordinære kursgevinster som følge af konvertering af kontantlån bør føre til, at disse inddrages i afgiftsgrundlaget over en årrække.

Regeringen kan ikke gå ind for et sådant forslag, dels af provenumæssige grunde, dels for-

di en nedsættelse af afgiftssatsen, som branchen ønsker, fremskyndes.

Indfrielsen fører til – med en vis forskydelse – at afgiftssatsen falder som følge af den lavere genplaceringsrente. Til gengæld stiger afgiftsgrundlaget på kort sigt. Det giver et umiddelbart merprovenu.

Forklaringen er følgende:

Efter realrenteafgiftslovens § 4 skal kursgevinster og kurstab på obligationer og andre fordringer, der realiseres ved, at fordringen indfries eller obligationen udtrækkes, medregnes i afgiftsgrundlaget for det indkomstår, hvori beløbet forfalder.

Ved opgørelsen af realiserede kursgevinster og -tab er det forskellen mellem det beløb, der modtages for det pågældende værdipapir, og den senest regulerede kursværdi, der finder anvendelse.

For så vidt angår kursgevinster og -tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer, der realiseres ved salg af fordringen, skal disse medregnes i afgiftsgrundlaget over en årrække (realisationssaldo).

20 pct. af realisationssaldoen skal medregnes i afgiftsgrundlaget hvert år. Der bliver her ved tale om en udskydelse af afgiften for kursgevinster, der realiseres ved salget. På tilsvarende vis udskydes fradragsretten for kurstab.

For urealiserede kursændringer anvendes princippet om matematisk kursregulering. Efter dette princip sker der løbende bekatning af kursændringer, der er en følge af, at værdipapirets restbeløbetid forkortes år for år.

Den eksisterende højt forrentede beholdning af obligationer i »gamle« selskaber er blevet taget til indtægt i selskaberne i et langsommere tempo end de faktiske kursstigninger. Det skyldes reglen om den ensartede matematiske kursopskrivning, der hvert år er af samme størrelse fra anskaffelsestidspunktet til indfrielsesåret. Den automatiske kursregulering falder væk, når papiret indfries.

Hertil kommer, at realrenteafgiftssatsen fastsættes med udgangspunkt i den gennemsnitlige forrentning hos alle selskaber under ét. Konverteringen betyder, at højtforrentede papirer skiftes ud med flere lavere forrentede papirer. Dette får afgiftssatsen til at falde.

For så vidt angår pensionsopsparing fra før realrenteafgiftslovens indførelse i 1983 friholdes den del af opsparingen, der hidrører fra før